

Така продължавали дълги години, а сждбата на селскитѣ бикове била все една и сѣща. Най-сетне единъ селски ковачъ предложилъ на селскитѣ старейшини следния свой простъ, но остроуменъ планъ: да направи стоманени рокове на селския бикъ, да ги обкове здраво върху неговитѣ рога, и така да го пустнатъ въ двубой съ водния бикъ. Планътъ билъ одобренъ и изпълненъ: селскиятъ бикъ се явилъ на полесражението съ двойни рога. Още при първия ударъ той успѣлъ да разкорми водния бикъ, и последниятъ съ страшенъ ревъ се хвърлилъ въ езеро, чиято бистра вода се обагрила съ кръвта на чудовището.

И повече не се явилъ...

Отдъхнало си селото и още повече обикнало своя желѣзарски занаятъ, който не само давалъ прехрана на много семейства, но още спасилъ и селото отъ такава голѣма беда. Следъ бика изчезнало и езерото: водата, която го пълнѣла, бликнала по-долу: появилъ се изворътъ Петришоръ.

II

Пакъ надъ село Костенецъ, подъ рилския великанъ Равни чалъ, е сгушено красиво езеро. Нарича се Белмекенско, по името на съседния връхъ Белмекенъ или Сонгурлу-чалъ. Отъ този връхъ започва Рила планина. До езерото сега стърчи китна хижа, построена съ срѣдствата на стария туристъ К. Панайотовъ и наречена на негово име. Приветливо езерце, което въ бистритѣ си води не може да крие никаква зла прокоба. При все това, между населението отъ околнитѣ села бѣ запазено едно старинно повѣрие, че тъкмо въ това езеро се криела страшна хала, която се надигала отъ него заедно съ мъглата и произвеждала свѣткавици и гърмотевици и опустошителни градушки. Щомъ като почнала да „извира“ отъ него мъгла, това било вече лошо предвѣстие за близкия край и особено за лозар-